

Written by கட்டுரையாளர் - - ம. பிரபு, முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், தமிழியற் பாலம், புதுவைப் பல்கலைக்கழகம் -

Tuesday, 08 May 2018 20:46 - Last Updated Tuesday, 08 May 2018 20:48

ஊர்வலம்

பழந்தமிழரின் வாழ்வியலசை சித்திரிக்கும் இலக்கியச் சான்றுகளும் மிக முக்கியமானவை சங்க இலக்கியங்களாகும். இவை அகம், புறம் என்னும் இருகூறுகளைக் கொண்டு விளங்குகின்றன. இயற்கையை மையமிட்ட அக்கால வாழ்க்கைச் சமூகத்தில் எங்கும் எழிலுற விளங்கிய இயற்கைவளமே தமிழரின் வாழும் இடமாகவும் பண்பாட்டின் உறவிடமாகவும் திகழ்ந்துள்ளது. நாட்டையாளும் வந்தே தர்கள் முதல், பொது மாந்தர்கள் வர இவர்களின் புறவாழ்க்கையை விளக்கும் பகுதியாகச் சங்கப்பாடல்கள் இருக்கின்றன. அவற்றுள் குறிப்பிடத்தகுந்தவை எட்டுத்தொகையில் அமையபெறும் புறநானூறு மற்றும் பதிற்றுப்பத்து நபல்களாகும். இவ்விரு புறநபல்களை முதன்மையாகக் கொண்டு வந்தே தனின் அடையாளம் மற்றும் போர்குறிப்பு அவனது நாட்டுவளம், கொடைத்தன்மை என மன்னர்களின் புறவாழ்க்கையையும் உணவு, உடை, அணிகலன்களிலும் கணவன் இல்லாதபொழுது பெண்களுக்கு நடத்தப்படும் சடங்குமுறைகள் என மாந்தர்களின் புறவாழ்க்கையிலும் பண்பாட்டைக் கட்டமைக்கும் ஒரு கருவியாக மலர்கள் இருந்துள்ளன என பததை தக்கச் சான்றுகள் கொண்டு விளக்குவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கம்.

வந்தே தனின் அடையாளம் மற்றும் போர் நிகழ்வுகள் தன்னபை பிறரிடமிருந்து வேறுபடுத்திக் காட்டும் பண்புகளில் ஒன்றாகத் திகழ்வது அடையாளப்படுத்துதல் என்பதாகும். நாட்டையாளும் மன்னன்க்குக் கொடி, குடை, முரசு, தார், முடி ஆகிய ஐந்தும் சின்னங்களாக விளங்கியுள்ளன. இவற்றில் தார், முடி ஆகிய இரண்டும் மலர்களால் அலங்கரிக்கப்படுவதன் மூலம் அம்மன்னர்களை அடையாளங் காணும் முறை வழக்கில் இருந்துள்ளது என்பது தெளிவாகிறது. மேலும் மீவந்தே தர்க்க்குள் எழும் பகையின் போது வீரர்களின் போர் நோக்கத்தைப் புலப்படுத்த மலர்கள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன என்பதை,

வந்தே திடை தெரிதல் வணை டி ஏந்து புகழ்ப்
போந்தே வமே படு ஆர் என வரபு உம்
மாபெருந் தானையர் மலரைத் தபுவும் (தொல். புறம். 1006)

எனும் தொல்காப்பிய நபற்பாவும்,

இரும் பனை வணை தோடும் மலரைத் தோன் அல்லன்
கருஞ் சினை வமே பின் தெரியலோன் அல்லன்
நின்ன கண்ணியும் ஆர் மிடரைத் தன்றே (புறம். 45)

Written by கட்டுரையாளர் - - ம. பிரபு, முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், தமிழியற் பாலம், புதுவலை
பல்கலைக் கழகம் -

Tuesday, 08 May 2018 20:46 - Last Updated Tuesday, 08 May 2018 20:48

எனும் கலோவபிர கிழாரின புறநானபுற றுப பாடலும் மலவநே தர கள சபடிய அடயாள மலர களாகுக் குச சான றாகத் திகழ் கின றன.

பலாரின ஓவ்வொரு நிலகைக் கும் ஓவ்வொரு வகைப் பிவகை கண்ணியாகச் சபட்டிக் கொள்வர். அவற்றில் வடெச்சி, கரந்தை, நொச்சி, உழிஞ்சை முதலிய மலர்கள் குறிப்பிடத்தகுந்தவை. மன்னன் பலாரைக் கான பிவகை வீ ரர்களாகுக் கு வழங்கும் 'பிக்கலோள்' என்ற நிகழ்ச்சி நடபெறுவதபு புறப்பாடல்களில் பல இடங்களில் காணலாம். அவ்வாறு இந்நிகழ்வு நடபெற்ற சபழலில் அவர்களின் மனவையர் பிச்சபுடுதலகை கவிட்டனர் என்றும், அதன் காரணமாகப் பிவிற்கும் பண்பிர அம்மகளிர் வசிக் கும் மனகைக் குச சலெலாது வநே று மனகை நலாக் கிச சனெ றனர் என்றும் குறிக்கப்படுகிறது. எனவெ பலாரக் காலங்களில் வீ ரர்கள் மற் றும் அவர்களகை சாரந்தவர்களின் வாழ்வில் மலர்களால் அமயபெற்ற பண்பாட்டு நுட்பத்தினை இதன் மலம் உய்த்துணர முடிகிறது.

ஆநிரகை கவர்தல், ஆநிரகை மீட்டலுமாகிய வடெச்சி, கரந்தை பலார முறகைகளைப் பற்றிப் புற இலக்கியங்களில் காணலாம். அவ்வாறு வடெச்சிப் பலார புரியும் மறவர்களின் அடயாள மாலயகைக் காட்சிப்படுத துகிறது ஓஷயாரின புறப்பாடல் ஒன்று. அவயகை,

கூயில் வாய் அன்ன கபர்முககை அதிரல்
பயிலாது அல்கிய பல காம மாலகை (புறம் . 269)

எனும் இவ்வபிகளாகும். இதில் நிகழ்த்தப்பெற்றது வடெச்சிப் பலார ஆயினும் அடயாள பிவாக அணியப்பட்டது 'அதிரல்' எனப்படும் காட்டுமல்கை மலராகும். எனவெ பிறகாலத்தில் நடபெற்ற பலார உள்ளிட்ட நிகழ்வுகளில் காலச் சபழலுக்கறேப் வளரப்பெற்ற மலர்களகைத் தங்கள் பலார நலாக் கத்திற்குப் பயன்படுத்தியுள் ளனர் எனபதகை இதன் வாயிலாக அறியமுடிகிறது.

மலர்களகைக் கலாண்டு அடயாளப்படுத துதல் எனபது மலவநே தர களாகுக் கும் மட்டும் உரித்தானது அல்ல. அவர்களின் ஆளுகைக் கு உட்பட்டு இருக்கும் குறுநில மன்னர்களாகும் அவகை பலாருந்த கபடியதாகும். மாலகை சபி பலாரைக் கழிந்த வநே தர தமக் குத் துணயாகக் குறுநில மன்னரயும் குறுநிலத் தலவரயும் சரேத்தகைக் கொள்வதுண்டு. இதனை புறம் 122ஆம் பாடலில் மலயமான திருமுடிக் காரியனும் சிறற்சனின் உதவியகை மலவநே தர களாகும் நாபினர். அவற்றகை பலாலவகை அதியமான தனது தும்பயகைக் கண்ணியுடன் சரேனின் காலப்பிவான பனம்பிவயும் சரேத்தகைக் கபடியுள் ளான் எனபதகை,

பலாலந் தும்பகைக் கழல் பாண்பில் (புறம் 97)

ஈககை அம் கழற் கால, இரும் பனம் புடயல்
பி ஆர் காவின் (புறம் . 99)

என வரும் இவ்வபிகளை நலாக் கும் பலார அதியமான சரேனுடன் கலாண்டு நட்பின் அடயாளமாகவெ அப்பிவினை சபிநினை றான்.

Written by கட்டுரையாளர் - - ம. பிரபு, முனவைர்பட்ட ஆய்வாளர், தமிழியற் பாலம், புதுவலை
பல்கலைக் கழகம் -

Tuesday, 08 May 2018 20:46 - Last Updated Tuesday, 08 May 2018 20:48

துணைநிறு கும் நீ ர நிலகைகளை அழித் தலும் வநே தர கள் மறே கொள் ளும் பரோரின்
சயெல் பாடுகளில் குறிப் பிடத் தக கவகைகளாகும் . இயற்கையின் மீ து நிகழ் த்தப் பறும்
மறமைக மற் றும் வளெப் படயான இத் தாக் குதல் கள் அவற் றைச் சாரந் திருக் கும்
மனிதனுக் குப் பரூத் த விளவைவிதைத் தரும் என பதே இதன் அடிப் படவை நரோக் கமாகும் .

கரும்பின் பாத்திப் பித் த நயெத் தல்
இரூங்கண் ளரூமவை நிரவை தடுக் குநவும் (பதிற் று. 13)

கரும்பு பாத்தியில் நயெத் தல் மலர் மலர்ந் து கிடக் க அதவை ளரூமவைகள் தின் னுகின் றன
எனப் பரோர் அற் ற அமவைதியான சபிலில் ஓரூ நாடூ திகழும் காட் சியவைப் பதிவூ சயெ் வதாக
இவ்வடிகள் அமவைகின் றன.

பகவைர் நாட் பின் இயற்கை வளத் தவைச் சிறப் பாகக் கபிறி அதன் வழி சரேனின் பரோர்
ஆற் றவை பூலப் படூத் துவதாக ஓரூ பாடல் அமவைகிறது.

நீ சிவந்து இரூத் த நீ ர் அழி பாக்கம்
விரி பபங் கரும்பின் கழனி பூல் லனை
திரிகாய் விடத் தரரோடூ கார் உடவை பரோகி (பதிற் று. 13)

எனும் இப் பாடலடியில் சினந்து எழூந் த சரேனின் பரோர் ஆற் றலால் மலர்கள்
பித் துக் குலுங் கும் கரும்புகள் வளரப் பறற் ற வயல்களில் இன் று 'விடத் தரோவை'
எனும் மூள் மலர்கள் வளர்ந் து நின் றன எனற் ற குறிப் புக் கிடவைக் கிறது. எனவே பரோர்
நிகழ் வுகளில் வீ ரர்களின் இறப் பவைக் காட் பிலும் இயற்கை வளங் களை சபிறயைடூத் தல்
அல் லது பாழாக் குதல் என பது பரோர் உத் திகளில் ஓன் றாகும் . இதனை அரங் .
இராமலிங் கம் தரூம் கபற் று தளெவூப் படூத் தும் , "வறெ றி பறற் ற வநே தன் பகவைரின்
காவலவைந் த நீ ர் நிலகைகளை அழித் தல் , பாழாக் குதல் , விளவைநிலங் களைத் தீ யிட் டு
அழித் தல் பரோன் றவை பகவைர் விரவைவில் நிலவைபறூவதைத் தடூத் து தம் வறெ றியவை
நீ ண் ட நாட்களூக் கு தக் க வைத் திருக் கும் வழியின்" (சங் க இலக் கியத் தில் வநே தர் .
ப.185)

ஓரூ மன் னனின் நாட் டுவளத் தவை நரே மறயைகப் புகழ்ந் து பாடூவதும் எதிர் மறயைகப்
புகழ்ந் து பாடூவதும் என இரூவறே தன் மவைகள் சங் க இலக் கியங் களில்
காணமூபிகின் றன. மூன் னது பூலவைர்கள் விளித் தூப் பாடும் மன் னனின் ஆட் சி
சிறப் பவைக் குறித் து அமவைகிறது. பின் னது தான விளித் தூப் பாடும் மன் னனின் வறெ றிச்
சிறப் பவைக் குறிப் பதாக அமவைகிறது. அதாவது வீ ழத் தப் பட உள்ள அல் லது
வீ ழத் தப் பட டது எனற் ற நிலையில் பகவைரின் நாட் டுவளத் தவைப் பாடூத் தல் என பதாகும் .
அவ்வாறு, பரோருக் கு மூன் பாக் அழிவினை எதிர் நரோக் கி இரூக் கும் பகவைரின் நாட் பின்
வளத் தவைப் பற் றிப் பதிற் றுப் பத் தூப் பாடல் ஓன் று விளக் கி நற் கிறது.

பயானவைச் சலைக் கழூ குட் டுவனின் வறெ றிச் சிறப் பவைக் குறித் தூப் பாடவரூம்
பூலவைர் பாலவைக் களெத் தமனார் ,

அவல் ஏறி உலக் கவை வாழவைச் சரேத் தி
வளவைக் கவை மகளிர் வள் ளவை கொய்யும் (பதிற் று.29)

எனும் இவ்வடிகளை அமவைக் கிறார் . இதில் பகவைர் நாட் பில் வாழும் மகளிரின்

Written by கட்டுரையாளர் - - ம. பிரபு, முனவைர்பட்ட ஆய்வாளர், தமிழியற் பாலம், புதுவலை
பல்கலைக் கழகம் -

Tuesday, 08 May 2018 20:46 - Last Updated Tuesday, 08 May 2018 20:48

உண்ணா மருங்குல காட்டி, தன் ஊர்க
கருங்ககைக் கொல்லனையிரக்கும்
திருந்து இலநை நடுவலே வடிந்திசின் எனவலே (புறம் . 180)

எனும் இப்பாடலிகள் சூட்டாகின்றன.

வரயாது வழங்கும் மன்னர்களைய நாடி பலவறே நாட்டில் வாழ்ந்த இரவலர்கள் பலரும் வருகின்றனர். அவ்வாறு தன்னிடம் இரந்து நிற்பவர்களுக்கு எனனென தவேகைகள் என்பதை அவர்களின் முகக் குறிப்பின் மலம் அறிந்து உதவும் மன்னர்களும், இரவலர்கள் வாராக காலத்தில் அவர்கள் இருக்கும் இடம் நோக்கிச் சென்று அழைத்து வந்து சிறப்புச் செய்யும் மன்னர்களின் உளப்பாங்கும் கொடையைத் தன்மையின் நுட்பத்தைத் தெளிவுபடுத்துகிறது. மலேயும் பிறருக்கு வழங்குதல் வணேடும் எனும் நோக்கத்தின் அடிப்படையில் பலபோர்கள் நிகழ்த்தப்பட்டுள்ளன என்பதை நோக்கும்போது இரவலர்களைக் காத் தருளும் உயரிய பொறுப்புணர்வையுடைய மன்னர்கள் பெற்றிருந்தனர் என்பது புலனாகின்றன.

மன்னர்களால் இரவலர்களுக்கு அளிக்கப்படும் பொன், வளையிப்போன்ற பொருட்கள் பலவற்றில் மலர்களின் வடிவத்தைக் காணமுடிகின்றன. அவற்றுள் குறிப்பிடத்தகுந்தவை தாமரை மற்றும் குவளமலர் ஆகும். இவ்விருமலர்கள் பயின்று வரும் இரண்டாடல்கள் மட்டும் இப்பகுதியில் எடுத்தாளப்படுகிறது. அவையே,

அழல் பூரிந்த அடர் தாமரை
ஐது அடர்ந்த நிற பெய்து (புறம் . 29)

பனி நீர்ப் பவா மணி மிடையே குவளையே
வால் நார்த்தொடுத்த கண்ணியும் (புறம் . 153)

முதலாவது பாடல் சமோழன் நலங்கிள்ளியைக் குறித்து உறையூர் மதுகண்ணன் சாத்தனாரும், இரண்டாவது பாடல் வலவில் ஓரியை பற்றி வன்பரணாரும் பாட்கின்றனர்.

நருப்பினகைக் கொண்டு செய்யப்பெற்றது பொன்னாலான தாமரை. அதனை வளையிக் கம்பியைக் கயிறாகக் கொண்டு பொன்னரிமாலையாக் கிப்பாணர்களுக்குச் சட்டி மகிழ்கிறான் சமோழன் நலங்கிள்ளி. பக்காத மணிமிடையைக் குவளையே இதை வளையி நாரால் தொடுத்த பொன்னரிமாலையாய் பரிசிலருக்கு அளித்து மகிழ்கிறான் மன்னன் வலவில் ஓரி. வறேறு நிலத்து விருந்தினரை தன் நிலத்தில் விளையத் தமலரினகைக் கொடுத்து வரவேற்கும் பண்பு பழந்தமிழரிடம் காணப்பட்ட பொதுப்பண்பாகும். இவற்றின் மமே பாடாகவே மறே காணும் மன்னர்களின் கொடையைப் பண்பு அமைகிறது. இதன் மலம் மன்னர்களின் உளளாரந்த வளளல் தன்மையில் கட்ட மலர்கள் முக்கியப் பங்கு பெற்றுள்ளன.

இரந்து நிற்கும் இரவலர்களின் செயலும் அவர்களைய காத் து நிற்கும் மன்னனின் புகழினையும் ஒருங்கே வதைத்த பாடல் புனைந்துள்ளார் புலவர் மமோசிகீ ரனார். அப்பாடலின் பொருள் பின்வருமாறு, பாழூரில் நருஞ்சியின் பொன்னிறப்பி, எழுஞாயிறை எதிர்கொண்டு மலரும் : அதுபோல வறுமையுற்ற யாழ்ப்புலவர் ஏறும் உண்கலம், விளங்கிய புகழையுடைய கொண்பருங்கானங் கிழானது குளிர்ந்த மலையை அணிந்த மார்பினைய மலர்ந்து நோக்கின. (புறநானூறு மலமும் உரையும் . பக் . 362 – 363)

Written by கட்டுரையாளர் - - ம. பிரபு, முனவைப் பட்ட ஆய்வாளர், தமிழியற் பாலம், புதுவலைப் பல்கலைக் கழகம் -

Tuesday, 08 May 2018 20:46 - Last Updated Tuesday, 08 May 2018 20:48

விளையாட்டுகள் ஆகும். அவ்வாறு தொடர்த தலை விழுத தண டினார தன் இளமலைப் பருவத்தில் நிகழ்ந்த செயல்கள் பலவற்றை எண்ணி மனம் மகிழ்வதாக அமலகிறது ஒரு பற்றப் பாடல்,

செய்வாறு பாவகைக் குக் கொய் பித் தலை
தண் கயம் ஆடும் மகளிரொடு கலை பிணைந்து. (புறம் . 243)

எனும் இவ்வடிகள் மலம் பாவலை செய்து அதற்கு மலர் மாலலைச் சட்டி மகிழும் பதேலைப் பணைகளையும், அவர்களின் கலைலைப் பிடித்து புனலாடியப் புலவரின் இளமலைக் காலத்து நினலைவுகளையும் இப்பாடலில் பதிவுச் செய்துள்ளார்.

வறண்ட நிலத்தில் வளரும் தன்மலைக் கொண்டது இருப்பலை மரம். இதன் வணைணிறப் பிடுக்கள் சற்று இனிப்புச் சுவலையுடலைதால் இதனை சர்க்கரலையாகவும் பயன்படுத்துப்படுகிறது என்பர். கள் உணவை அக்காலத்தில் பலரும் விரும்பி அருந்தினர். அவ்வாறு, தலைலை, மற்றும் பனலைமரங்களின் அரும்புகளிலிருந்துப் பறெப்பட்ட சாற்றினலைக் கொண்டது அதில் மலர்களலை இட்டு சமலைத்த கள் உணவை மறவர்கள் வாழ்த்துகின்றனர்.

நார் அரி
நலை முதிர் சாடி நறவின் வாழ்த்தி (புறம் . 297)

மலைும் இதே தன்மலைலைக் கொண்டது விளங்கும் புறம் . 347 ஆம் பாடலில் கள்ளினலை அருந்துபவர்கள் தாங்கள் அருந்துதும் கள்ளில் தும்பலை மலரலை இட்டு சுவலைத்துள்ளனர் என்ற குறிப்பும் கிடலைக்கிறது. இவ்வாறு வறே சில மலர்களும் மறலைமுகமாகவும், வலைிப்பட்டலையாகவும் தமிழர்களின் உணலைமுறலைகளில் பயன்படுத்துப்பட்டுள்ளன என்பதற்கு மலைும் சில சான்றுகள் கிடலைக்கின்றன.

வலைலைப் பிடு புலைிப்புச் சுவலைலை உடலைத்து. எனவலை அதலைலைக் கொண்டது கழி சமலைக் கும் பக்குவைத்தலை பின்வரும் உரைப்பகுதி வலைக் குகிறது. “கவலையாகப் பிளந்த கதிரினலைக் கொண்ட வரகு. அவ்வரலைலைக் குற்றி எடுத்து வடிக் கப்பட்ட சலைற்றலையும், எருவலையுடலை தலைுவில் தாதாக உதிர்த்து பலைதலை தலைலைச் சலைடியின் வலைிளியப் பிவலைலை தலைரில் இட்டு இடலைலை சமலைத்த அழகிய புலைித்த கழலை நிறலை உண்பர்” (புறநானற்று மலமும் உரலையும் ப.520) இதன் மலம் இடலையைர்களின் உணலைமுறலையில் வலைலைப் பி ஒரு இடலைபுலைரலைக அலைதை அலை சுவலைலை மலைலைப் படுத தலையுள்ளது என்பது புலலைகிறது.

தலைலைவன் பலைர் மற்றும் பிற காரலைங்களுக் காகத் தலைலைவலை விட்டு பிறிந்து சலைலுகிறான். இப்பிரிவலைலை தாங்கிக் கலைள்ளாதத் தலைலை பலைருந்துன்புத்தலை அடலைகிறான். இந்நிகழ்வு அகம், புறம் இரலைபிலும் கலைணப்பட்டலைகின்றன. ஓப்பலைகளை ஏதுமின்றி மலர்ச் சட்டலைலை தலைவிர்த்து தலைமலையில் இரலைக் கும் தலைலைவலை இந்நிலலை பிரிவுத்துயரலைலை குறிப்பால் உணர்த்துகிறது. மலைும் பழந் தமிழரின் வாழ்விலில் துயரத்தலைலை வலைிப்பட்டுத்தும் விதமாக மலர்களலைக் கொண்டது சில பண்பாட்டுச் சடங்குகள் நிகழ்த்தப்பறைறுள்ளன. அவற்றிலுள்ள குறிப்பிடத்தக்க ஒன்று கணலைவைலை இழந்த பணைணுகு அலைகி் கப்பட்டும் கலைமலை நலை பாகும்.

கணலைவன் இறந்த பின் பு மலைலைவலைக் கு அலைகி் கப்பட்டும் உணலைவைலை குறித்து புறப்பாடல்

